

Filippopol den 21 Januari 1878

Egen älskade min Mary!

Tack för dina bref Nr. 11 och 13 af den 7 och 14 Decemb. äfvensom för brevet som följde med Hasselblatt. Du kan tro det var glädje i många kojor, då vi den 10 ds i byn Tjrnovaungf 3 mil från Sofia, erhöillo bref och tidningar, som vi und- varit alltsedan Balkan öfvergången.

Den 9 ds ryckte vi ut ifrån Sofia, utan att hafva fått sändningarna ifrån Finland men vid stadsportarna stodo våra foror, och på första raststället, vid Zerdaki togos stöflar och strumpor fram, följande morgon såg bataljon helt reputerlig ut. Till mig fanns äfven ett pakett, en hvit ylleskjorta och 1 p. strumpor samt middar kommo mig väl till pass, men resten skänkte jag åt Alexei. Ledsamt nog måste jag börja gå i strumpor, ty mina ylle fothindor äro slut, de hafva blifvit så hop- krympta af de många tvättningarne, men det kan nästan vara detsamma i hvad jag går, ty då man marscherat så långa vägar äro fötterna härdade. Emellan Ihtinda och Vyschremova hade vi den svåraste marsch jag varit ute för, kl. 9 om mor- gon bröto vi upp, fingo genast 4 kanoner att släpa fram, förde dem så upp för ber- gen, genom Trojani port, och sedan backe upp och backe ned ända till kl. 1 på nat- ten, då vi utan att på hela dagen haft en rast ryckte in i Vyschremova. Derifrån fortsattes färden och den 14 på eft.mid. kommo vi i närheten af byn Adakiöj, och fingo plötsligt order att gå öfver floden Maritza för att fånga de längs med ber- gen retirerande turkarne. Det var ej tid att fundera, Bulgarerna visade ett vad- ställe och framför komp. marscherade jag öfver, med vatten öfver knät, men vi kommo för sent, de fientliga kolonnerna hade redan hunnit förbi byn. Sent om afton kommo vi åter till Adakiöj och fingo quarter i en koja, men i stället för att förkyla mig, kände jag mig följande dag friskare än någonsin. Som du ser kan du vara fullkomligt lugn för min helsa, något annat än bly biter ej på mig, och kulorna gå mig förbi, ehuru ofta nära nog. De följande tre dagarna hade vi affär med Suleiman Pascha, af tidningarna får du se huru allt gick, vi voro nog lyckliga att endast få trenne sårade, ehuru kulorna susade om oss rätt oanständigt Första och sista dagen voro vi, ehuru i reserv, utsatte för en skarp granateld, i grannbataljnerne sårades både officerare och soldater, men vi gingo fria. Första dagen i Adakiöj formerade vi bataljonen på 2 kompanier, men nu hafva vi åter 4 komp. med tillsammans 350 man. I morgon bär det af till Adrianopol i il- marsch, Gurko har förklarad att han är nöjd, endast fanrotarna komma fram, ty här är kallt, närmare 10° och stark blåst. Här i staden hafva tvenne soldater plötsligt dött och flere varit sjuka i kölerin, men de hafva hvilat ut sig och är vid friskt mod. Två dagsmarscher ifrån Sofia stötte vår nya kommandör till oss, och han är sådan att jag gerna låter honom kommandera mig. Soldaterna äro för- tjusta i honom, han talar finska med dem och har gifvit en par kring öronen

Den 21 Januari 1878, forts.

så de ej så lätt glömma det.

Under en längre marsch i fiendeland, der man ej kan vara så säker om sitt lif blir man ofrivilligt egoist, hvaroch en tänker endast på sitt eget välbefinnande, så hade det blifvit äfven hos oss. Med Procopé har det kommit en ny anda, han förklarade genast att han har ledsamt ensam, och när det blott kan sig göra bo vi alla tillsammans, och hafva allt gemensamt.

Under marschen till Adrianopel har jag åtagit mig att föda officerarna. Då det kan roa dig vill jag afskrifva listan på mina uppköp: 40 st. hvetebröd, 18 lp russin, 15 lp valnötter, 15 lp kaffe, 37 lp socker, 8 lp ljus, 57 st ägg, 150 st makrill, 1 säck ~~poteter~~, två tuppar och en anka, dessutom brännvin. Allt detta skall på tvenne hästar, men lasten blir väl större, ty i första by lägger jag mig till ett svin och ett får. - Alla dessa korgar och säckar äro i mitt rum, och jag begriper ännu ej huru alit skall i rättan tid komma på hästryggen, till som Alexei behagat suppa sig full, hvilket händt honom några gånger. Annars har han varit särdeles påpasslig, men de andra hafva skämt bort honom genom öfverflödigt beröm. Här i mitt quarter har jag mått rätt bra, jag bor i ett stort rum med tre fönster, tillsammans med Norrbaggen, och hafva det endast litet kallt, med vår kamin och fyrfat, men så hafva vi badstuga bredvid vår sal, och der hafva vi badat två dagar å rad rätt skönt. I går sutto vi öfver en timme i den varma ångan och njöto.

d. 22. Jag slutade i går plötsligt, emedan jag gick till Procopé, i natt fingo vi order att vara färdiga i dag kl. 7. Den är redan öfver 6 hvarföre jag måste sluta. Alla mina varor äro lyckligt inpackade i säckar och korgar, hästarna sadlas som bäst, Alexej är åter nykter, och ber helsa så mycket till dig, och lofvar hemta mig välbehållen hem.

Huru detta bref skall afgå, vet jag ännu ej, men man påstår att här snart skall inrättas post. Sundman blir här, hans fot är sjuk efter ett fall med hvita hästen som lyckligtvis numera är skjuten. Nej, nu måste jag sluta. Adieu, egen min älskade, helsa far och mor, kyss barnen och tacka lilla Majsu så mycket för blommorna. Var vid godt mod min älskling, snart måste allt detta taga ett slut, och ehuru resan hem är lång, tager väl afven den engång slut, och om Gud vill har du mig i Maj åter.

Din Eugène